

Lektorace:

Poznámka úvodem: Mějte, prosím, na paměti, že ačkoliv naše lektorace obsahují i přesná statistická data a analýzy a jsou stavěny podle kritérií jednotných pro všechny autory, jejich vyhodnocení, stejně jako posouzení literárně-uměleckých kvalit textu, jeho prodejnosti apod. jsou vždy jen kvalifikovaným názorem konkrétního lektora, který se může i mýlit. V umění neexistují zcela objektivní hodnocení, a názor lektora či redaktora v jiném nakladatelství na kvalitu i publikační potenciál textu se tedy může od našeho i poměrně zásadně odlišovat.

1. Slovní zásoba (lexikum)

Pozn.: Nadprůměrná aktivní¹ slovní zásoba (lexikum) je skutečně významným prvkem charakteristickým pro kvalitní anebo slavné autory historie i současnosti. Bohatá aktivní slovní zásoba, samozřejmě jen taková, která je používána výrazně osobitým, ale přitom obecně přirozeným, srozumitelným a zvukomalebným způsobem, zvyšuje působivost díla a sílu příběhu, jeho obrazů, myšlenek i sdělení, ať si to už čtenář uvědomuje, nebo ne, a přispívá tedy podstatným způsobem i k úspěšnosti textu.

Dle počítačové analýzy programu ArtPorte Text Analyzer v. 3.6[®]:

1.1. **Dílo obsahuje celkem 142 217 slov.**

1.2. **Dílo obsahuje celkem 23 304 jedinečných slov – lemmat²**

1.3. **Slovní zásoba díla je 15 648 slov – lexémů, tj. lexikálních jednotek³**

1.4. **Aktivní¹ slovní zásoba autora vychází na slovní zásoba autora vychází na 18 778 slov slov** (lexikálních jednotek – teoreticky, dle počítačové analýzy aktuálního textu). Tu hodnotí náš redakční program jako **výrazně nadprůměrnou** slovní zásobu, a autora je třeba za jazykovou bohatost jeho díla ocenit. (Podrobnou počítačovou analýzu textu naleznete v části: [Počítačová analýza.](#))

Pozn.: V češtině je aktivní slovní zásoba průměrného dospělého s maturitou přibližně 10 000 slov.

¹ Aktivní slovní zásoba – lexikum – je taková, kterou člověk skutečně používá ve svých písemných anebo mluvených projevech. Pasivní slovní zásoba je pak lexikum všech slov, jejichž význam chápe a bývá i několikanásobně vyšší.

² Lemma = podoba slova – lexému – v různých tvarech, např. lemmata pes/psa/psům jsou počítána jako tři slova.

³ Lexikální jednotka neboli lexém = základní jednotka slovní zásoby jazyka – lexika. Na jeho základě počítáme slovní zásobu autora. Jedná se o množinu všech tvarů určitého slova nebo slovního spojení. např. slova pes=psa=psům=psí jsou počítány jako jeden lexém bez ohledu na skloňování, ale třeba nepes, pejsek, pesan, pejška jsou již jiné lexémy. Pokud tedy slovo pouze ohýbáme, jde stále o stejný lexém, ale pokud od slova odvozujeme, jde o nový lexém. Náš program bere jako jeden lexém spisovné i nespisovné varianty slova (zelený=zelenej) a též slova s překlepy.

2. Pravopis

Pravopis je poměrně dobrý, jen zcela výjimečně narazíme na nějakou hrubku (sýpavě odpověděl umírající / sípavě), většina chyb patří do oblasti čárek, někdy i na konci přímé řeči před uvozující větou (jako pomyslná hráz oddělovalo, obávaný Velký oceán od klidnějších vod / oddělovalo obávaný; „Pověz Lavene, / Pověz, Lavene; už se objevila první hvězda.“ oslovil mladší Aevan, svého staršího bratra. / už se objevila první hvězda,“ oslovil mladší Aevan svého staršího bratra.), někdy je nevhodně použitý otazník, ač nejde o tázací větu (Obávali jsme se, že by sem mohla zabloudit loď Nassů a vysadit zde nějaké hlídky? / hlídky.), většinu ostatních chyb lze připsat na vrub překlepům (přichám / přicházím; keré / které; prozatímních / prozatímních; Od okamžiku kdy se podivných okolností / se za podivných).

Vše napraví zcela běžná redakční korektura, která však bude vzhledem k rozsahu knihy náročná časově.

3. Stylistika

Jen zcela výjimečně nacházíme nějaké chyby stylistické (Je pochopitelné, že lidské pokolení, které nedávno přečkalo hrůzy Bědných roků, jen samotný pohled na zemi zvěstující další strádání, děsil. / již jen; co si pamatuji, tak ty jsi byl odjakživa snílek / tys byl – v přímé řeči vhodnější).

Jinak je stylistika nadprůměrně kvalitní, přibližně odpovídá stylistice lidí mladšího až středního věku, tj. mezi 24 až 47 lety (ročníky 1972–1995). Je logická, věcná, slouží ději, a kromě bohaté slovní zásoby je třeba zdůraznit i její zvukomalebnost, která opravdu dobře slouží zvolenému žánru.

Jinak je stylistika psána převážně spisovnou a obecnou češtinou, jen velmi zřídka hovorovou, což však opět dobře koresponduje se žánrem.

4. Popisy

Autor má dostatečné množství zajímavých popisů, zvl. postav a reálií, možná by mohlo být o trochu více barvitých popisů prostředí. (Působivým popisům jak prostředí, tak reálií, vzhledu a odění postav, detailů předmětů, exteriérů a interiérů, atmosféry, počasí – déšť, bouře, slunce, horko, mráz – a pocitů, které vyvolávají, se říká klasická literární drobnokresba – a jsou tím, co dělá z běžného psaní skutečnou literaturu, neboť aktivizují čtenářovu fantazii a umožňují autorovi i výrazněji pracovat s dynamikou textu. Kolem půlky 20. století se sice od podobných popisů – zvláště v některých populárních žánrech – ustupovalo, ale už od konce 60. let, zvláště od francouzského tzv. nového románu začínají hrát opět významnou roli a v současnosti se k nim literatura obecně výrazně navrácí, a to zvl. v žánrech, jako je fantasy. Přičemž samozřejmě

netvrdíme, že takové popisy by měly být bůhvíjak podrobné, nejsme v 19. století a stručnost je autorskou ctností, jde spíše o jejich působivost.)

Stavěním takových popisů do kontrastu s akčními ději a svižnými dialogy působí pak texty i mnohem dynamičtěji.

K tomu viz např.: [Jak napsat dobrou knihu: Pracujte s obrazy](#) a [Popis předřazujte ději](#).

5. Literárně-umělecká kritéria

Pokud jde o nějaká náročnější literární kritéria, i přes velmi kvalitní a místy i hodně melodickou, stejně jako až heroicky působící stylistiku, autor zatím ještě postrádá osobitější literární jazyk, originální práci s literárně-uměleckými jazykovými prostředky – literárními figurami, tj. takovými stylistickými uspořádáními slov v textu, jež dodávají jazyku literatury záměrné výraznosti, speciálními obraty větné stavby, zdůrazňujícími určitou myšlenku apod. V české literatuře jsou příklady takové výrazné jazykové osobitosti např. např. Karel Čapek, Vladislav Vančura, Bohumil Hrabal, Ladislav Fuks, ze současných třeba Jáchym Topol či Jaroslav Rudiš, ve sci-fi a horroru pak třeba Josef Nesvadba či Jana Moravcová.

K tomu viz např.: [Slovníček pojmů: Co jsou figury](#).

6. Formální struktura textu

Pokud jde o formální strukturu textu, můžeme konstatovat, že dle počítačové analýzy autor používá středně dlouhé věty a souvětí (průměrně 10, nejčastěji 9 slov.), což je v souladu se soudobým populárním trendem, ten pak směřuje spíše ke kratším vyjádřením mezi 8 až 13 slovy ve větách a souvětích.

Odstavce mají většinou běžnou délku (v průměru 224 znaků, nejčastěji 156 znaků), ale nacházíme i zbytečně dlouhé odstavce, a to jak z hlediska logiky, tak z hlediska dynamiky, nejdelší má dokonce 2 697 znaků, což je více než celá stránka.

Z analýzy délky odstavců v rámci celku dále vyplývá, že autor neumí příliš využívat délky odstavců pro zesílení účinku textu, a měl by častěji zvážit jejich dělení, ať již tzv. měkkým či ostrým dělením.

Dělení delších odstavců a používání kratších vět a dialogů, zvl. blížíme-li se ke konci povídky, kapitoly, podkapitoly či konkrétního dramatického úseku vyprávění, je jednou ze základních technik, jak pracovat s dynamikou textu.

Špatná dynamika textu je jasně patrná i z [počítačové analýzy](#) (viz část [Odstavce](#)), kde je zřejmé, že v částech, kde by měl text „zrychlovat“ naopak „zpomaluje“.

K tomu viz např.: [Jak napsat dobrou knihu: Pracujte s dynamikou](#) či [Naše řeč: Odstavce](#).

Dynamiku odstavců by případně mohl opravit literární redaktor v rámci redakční korektury.

7. Dialogy

Dialogy tvoří téměř tři čtvrtiny textu (66 % textu). V knihách nejúspěšnějších autorů populárních žánrů dnes tvoří dialogy přibližně třetinu textu (a je třeba mít i na paměti, že právě podle svižných dialogů se dnes zvl. čtenářky už v knihkupectvích rozhodují, zda knihu koupí, či ne). Jenomže tento dobře vypadající výsledek počítačové analýzy je způsoben hlavně množstvím přímé řeči a citací (v uvozovkách). Ve skutečnosti dialogy nijak dynamicky nepůsobí a skutečně svižných míst (typicky třeba šest řádků jako tři otázky a tři odpovědi, či šest argumentů v hádce apod.) je v textu málo. Přímé řeči jsou často spíše monologické, na kladené otázky jsou poskytovány dlouhé odpovědi s podrobnými odůvodněními, obsahem jsou též dlouhá vyprávění, citace z knih fantazijního světa (např. o bojovém umění), apod. Takže ve spojení s často dlouhými odstavci celek působí dosti rozvláčně.

Promluvy jednotlivých postav se liší mírou hovorovosti (např. šlechta vs. prostí vojáci), což je dobře, ale nejde o nějaké skutečně výraznější rozdíly (např. dle charakteru, sociálního a lokálního zakotvení jednotlivých mluvčích, ale i dle situace a toho, ke komu mluví apod.), což je nevyužitá možnost.

Obecně by dialogům pomohlo, kdyby byly kratší, více otázek a odpovědí, skákání do řeči apod. Více viz v části [Počítačová analýza: Přímá řeč](#).

8. Vyprávěč

Děje jsou popisovány v er-formě (třetí osoba; on, oni), vyjma předmluvy (v ich-formě – první osoba; já) autor do knihy nevstupuje (u předmluvy ovšem není jasné, zda se autor obrací na čtenáře jako osoba z tohoto světa, či jde o stylizaci do autora-vyprávěče z fantasy světa) a vše je psáno v tzv. objektivním vyprávěcím čase (tj. čtenář ho v díle nevnímá, je zobrazován jako tok plynoucího času a čtenář ho ztotožňuje s časem reálným).

9. Typ posloupností vyprávění

Typ posloupnosti vyprávění je kombinací posloupnosti chronologické (jednoduše řečeno: od začátku do konce, jak čas běží) a rámcové (text obsahuje více příběhů, které jsou složeny do hlavního děje). Na základě prologu bychom mohli hovořit i o posloupnosti retrospektivní, nicméně, jak o tom píšeme v části [Syžet](#), tento prolog není v díle rozveden ani případnými vstupy do hlavního děje, ani epilogem.

10. Časy ve vyprávění

Pokud jde o čas mluvnický či slovesný, odehrává se vyprávění téměř výlučně v čase minulém, autor téměř nevyužívá přítomný ani budoucí čas ke zpřítomnění či zdynamičnění textu. Takové

přepínání mezi mluvnickými časy (samozřejmě jen tam, kde je to logicky a jazykově vhodné) je přitom „kořením“ každého psaní, které může pomoci zvýraznit důležitá, zvl. akční místa (byť jich nesmí být v textu příliš, jinak ztrácejí svou sílu a text se stává stereotypním).

Více k časům viz např. v pojednání [O relativních a subjektivních časech v češtině](#), kde je téma podrobně zpracováno.

11. Plány příběhu

Z hlediska použití vypravěče, časů, děje i prostředí jde o text, který má začátkem nakročeno na víceplánový příběh, má jít vlastně o příběh v příběhu, ovšem tato ambice je (alespoň v tomto díle) opuštěna a rozsáhlou knihu tedy můžeme označit spíše za jednoplánovou až prvoplánovou.

12. Idea, téma

Idea díla je narativní, tedy vyprávěcí (smyslem je zaujmout čtenáře vyprávěním a vyústěním příběhu, nikoli sdělit čtenáři nějakou zásadní myšlenku či názor, případně ovlivnit jeho postoj anebo náhled na určité skutečnosti). V úvodu se zdá, že hlavním tématem bude velké heroické fantasy vyprávění o hrdinovi Yorrânovi, nicméně na něj vlastně vůbec nedojde. Autor de facto v tomto díle jen vytvořil kulisy a dosti velkolepě rozehrál strategicko-válečné vyprávění o postavách a národech svého fantasy světa, aniž bychom se dostali k tomu, co je nám v prologu slibováno. K tomu opět více v části [Syžet](#).

13. Fabule (příběh, zápleтка)

Autor v úvodu slibuje vyprávět „věčný příběh o touze, hledání a Cestě“. V prologu se pak dva vysoce urození bratři, kteří táboří na pobřeží, setkávají s mnichem, jenž jim zase slíbí vyprávět pravdivý příběh o jejich slavném příbuzném z dávné minulosti, Yorrânovi, „ale i o všech, kteří jej na jeho cestě tímto naším světem provázeli.“ Příběh má začít osm let před Yorránovým narozením. Následuje samotný děj knihy, který pak mapuje na téměř pěti stech stran s několikaletými časovými skoky třicetileté období z historie fantasy světa, od roku 544 do roku 574, ale s Yorránem se v něm vlastně nesetkáváme. Hlavní osu tvoří především popisy velkých bitev a strategií jednotlivých králů, vojevůdců i kmenů, někdy i se zobrazením konkrétních osobních soubojů, ať již mezi lidmi, či elfy, či odvážných činů během lovu (jako v závěru, kdy Abarhil zachrání Doghana přede lvem).

Autor zjevně psal toto dílo jako první část zamýšlené ságy, měl by však mít na paměti, že na začátku všech slavných vícedílných ság stojí dobře vybudovaný a dějově dramaticky uzavřený první díl. (Čtenáři dost nesnášejí tzv. „otevřené konce“ či „pokračování příště“.)

14. Syžet (konkrétní způsob vyprávění příběhu)

Po prologu syžet vlastně jen přímočaře vypráví děj, byť mezi jednotlivými kapitolami či jejich částmi jsou i několikaleté časové skoky. Je to jedna z nejjednodušších literárních forem. Jak jsme již zmínili, na hrdinu zmiňovaného v úvodu vlastně ve vyprávění, mapujícím třicetileté období, vůbec nedojde, ač se má narodit osm let po jeho začátku. Lektor by doporučil tuto zjevnou kompoziční chybu napravit, minimálně rozhodně dopsat epilog, v němž se opět setkáme s postavami z prologu a máme možnost čtenáře trochu navnadit na další díl. Za zvážení též stojí, zda by i jednotlivé kapitoly nemohly být předěleny intermezzy, v nichž se vrátíme k postavám z prologu. Jinak je ovšem třeba zmínit, že krom této chyby je text soudržný, logický a poměrně dobře vystavěný.

15. Žánr a styl

Žánrem je fantasy, subžánrem pak typické tzv. „velké fantasy“, odkazující samozřejmě ke klasikům žánru. Autorovi se pak daří zvl. dobrou stylistikou držet poměrně vysokou laťku žánru.

16. Cílová skupina

Problémem je mimořádná rozsáhlost díla. Právě kvůli ní se autor s nejvyšší pravděpodobností mine s velmi zajímavou cílovou skupinou „young-adults“ (13–17 let), pro kterou je dílo až čtyřnásobně za standardem. Ve skupině „new-adults“ (18–35 let) pak osloví spíše jen část čtenářů, kteří jsou již pevnými fanoušky výše zmíněného subžánru. A tam se střetne s opravdu velikou konkurencí. Ti čtenáři, kteří si knihu koupí, s ní budou vcelku spokojeni, i když si knihu asi nebudou nijak zvlášť doporučovat a prodejnost bude tedy asi jenom průměrná.

17. Prodejnost

Je třeba si uvědomit, že akčních či dobrodružných knih, horrorů, thrillerů, fantasy a sci-fi – zvláště těch zaměřených na čtenáře a čtenářky „young-adults“ a „new-adults“ – je vydáváno obrovské množství, v současnosti vychází přes šestnáct tisíc nových titulů ročně – z toho přes 5.000 beletristických, včetně 1.700 titulů od zahraničních bestselleristů, a přes 350 tvoří například jen nové původní české sci-fi a fantasy – do naší redakce přichází každý týden minimálně dva nové fantastické romány, ať již pro děti, či dospělé. Dobré časy pro čtenáře, ale těžké pro autory, kteří tvoří v největší konkurenci v historii, a nakladatelé si musí opravdu pečlivě vybírat.

A lektor se domnívá, že ačkoliv je text po patřičných korekturách (případně zapracování připomínek v části [Doporučení](#)) plně publikovatelný, přece jen to bude mít v takové konkurenci velmi složité.

Jeho celkové prodeje odhadujeme kolem 1000 kusů v průběhu tří let.

Náklady na vydání se takřka jistě vrátí a kniha i něco vydělá, z nakladatelského hlediska však jde o příliš dlouhodobou investici s malou návratností.

Je zde ovšem jistá (byť malá) šance, že by mohla kniha svou prodejností překvapit a vyhoupnout se někam ke třem tisícům, ale o bestseller s takřka stoprocentní jistotou nepůjde.

18. Úhrnem

Po běžné redakční korektuře a literární redakci, případně drobných úpravách autora je text plně publikovatelný. Autor jím docela dobře nakročuje k profesionální literární práci.

19. Doporučení

1. Rozdělit text na více odstavců tzv. měkkým či ostrým dělením, v souladu s logikou textu a dodat mu tak zajímavější dynamiku. To může klidně udělat literární redaktor v rámci redakční korektury.
2. Doplnit epilog či intermezza, tak jak o tom píšeme v části [Fabule](#) a [Syžet](#), pro čtenáře by měl být první díl jasně uzavřeným celkem.
3. Do budoucna: největší autorskou ctností je stručnost. ;-)

20. Závěrem

Vzhledem k tomu, co píšeme v části [Prodejnost](#), se kloníme k názoru, že i přes jistou zajímavost a prodejní potenciál není text z komerčního hlediska pro naše nakladatelství až natolik atraktivní, a co se týče hodnoty literární, a tedy možnosti vydání knihy z „prestižních“ důvodů, máme přece jen momentálně na stole díla, kterým je z tohoto úhlu pohledu třeba dát přednost.

Za nás jsou zde tyto možnosti:

Jestliže má autor dostatek financí, aby zainvestoval vydání, je možno mu nabídnout vydání 1000 ks jeho investicí pod hlavičkou nakladatelství – v takovém případě by mohl po doprodeji nákladu získat cca 35.000 Kč čistého zisku, což se nám jeví v rámci současné konkurence a žánru jako maximum možného. (V případě úspěchu nad očekávání by byl pak následný dotisk levnější a autorův zisk by vzrostl.)

Dále je tu také možnost vydat text s menší investicí autora jakožto e-knihu, ale stahovanost obdobných děl je malá (jednotky až desítky stažení).

Počítačová analýza:

Náš počítačový program ArtPorte Text Analyzer v. 3.6[®] byl vyvinut speciálně pro analýzu běžných beletristických děl (anglicky: fiction). Na rozdíl od ostatních současných programů umí nejen spočítat slova, ale vyčíslit i slovní zásobu díla, odhadnout aktivní slovní zásobu autora, dynamiku textu a mnoho dalšího.

21. Slovní zásoba (lexikum)

Celkem slov = 142 217

Jedinečných slov – lemmat⁴ = 23 304

Slovní zásoba díla = 15 648 slov – lexémů, lexikálních jednotek⁵

Odhadnutá aktivní⁶ slovní zásoba autora = 18 778 slov – lexikálních jednotek

Celkový počet znaků včetně mezer = 859 294

Počet normostran (1800 znaků) = 477

Počet stran při vydání ve formátu A5-standard = 464

Závěr: aktivní slovní zásoba autora je výrazně nadprůměrná.

Srovnání s aktivní slovní zásobou některých známých autorů (odhad aktivní slovní zásoby – lexika – na základě počítačové analýzy jednoho vybraného díla):

Victor Hugo – Bídníci: 19.375 slov

Karel Čapek – Továrna na absolutno: 16.970 slov

Karel Čapek – Válka s mloky: 16.679 slov

Vladislav Vančura – Rozmarné léto: 15.552 slov

Oscar Wilde – Obraz Doriana Graye: 15.476 slov

Fjodor Michajlovič Dostojevskij – Idiot: 15.028 slov

Herbert George Wells – Neviditelný: 14.513 slov

⁴ Lemma = podoba slova – lexému – v různých tvarech, např. lemmata pes/psa/psům jsou počítána jako tři různá slova.

⁵ Lexikální jednotka neboli lexém = základní jednotka slovní zásoby jazyka – lexika. Na jeho základě počítáme slovní zásobu autora. Jedná se o množinu všech tvarů určitého slova nebo slovního spojení, např. slova pes=psa=psům=psí jsou počítány jako jeden lexém bez ohledu na skloňování, ale třeba nepes, pejsek, pesan, pejškař jsou již jiné lexémy. Pokud tedy slovo pouze ohýbáme, jde stále o stejný lexém, ale pokud od slova odvozujeme, jde o nový lexém. Náš program bere jako jeden lexém spisovné i nespisovné varianty slova (zelený=zelenej) a též slova s překlipy.

⁶ Aktivní slovní zásoba – lexikum – je taková, kterou člověk skutečně používá ve svých písemných anebo mluvených projevech. Pasivní slovní zásoba je pak lexikum všech slov, jejichž význam chápe a bývá i několikanásobně vyšší.

Jaroslav Hašek – Osudy dobrého vojáka Švejka: 13.999 slov

Jules Verne – Cesta kolem světa za 80 dní: 13.001 slov

Rudyard Kipling – Knihy džunglí: 12.511 slov

Božena Němcová – Babička: 11.838 slov

Alois Jirásek – F. L. Věk (I. díl): 11.768 slov

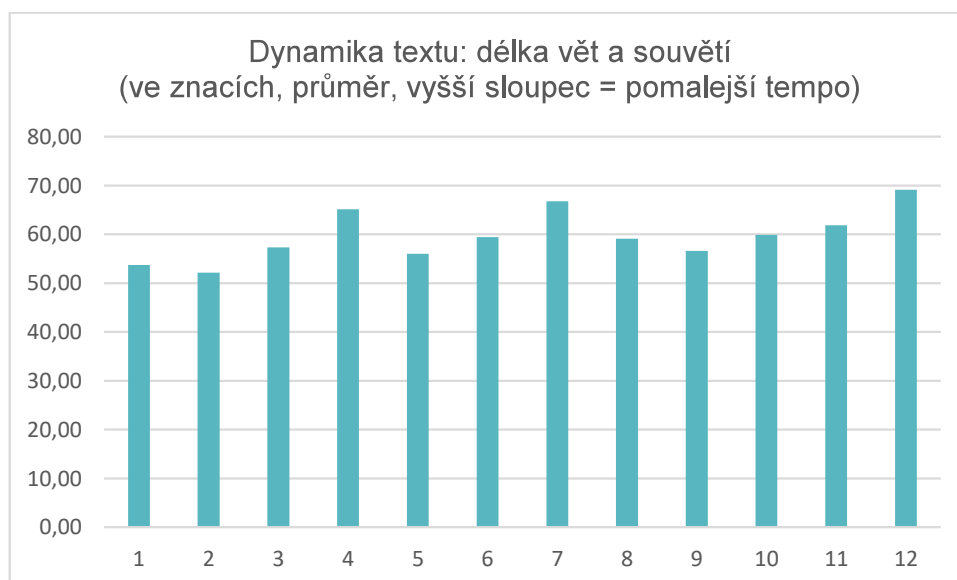
Karel Poláček – Bylo nás pět: 11.190 slov

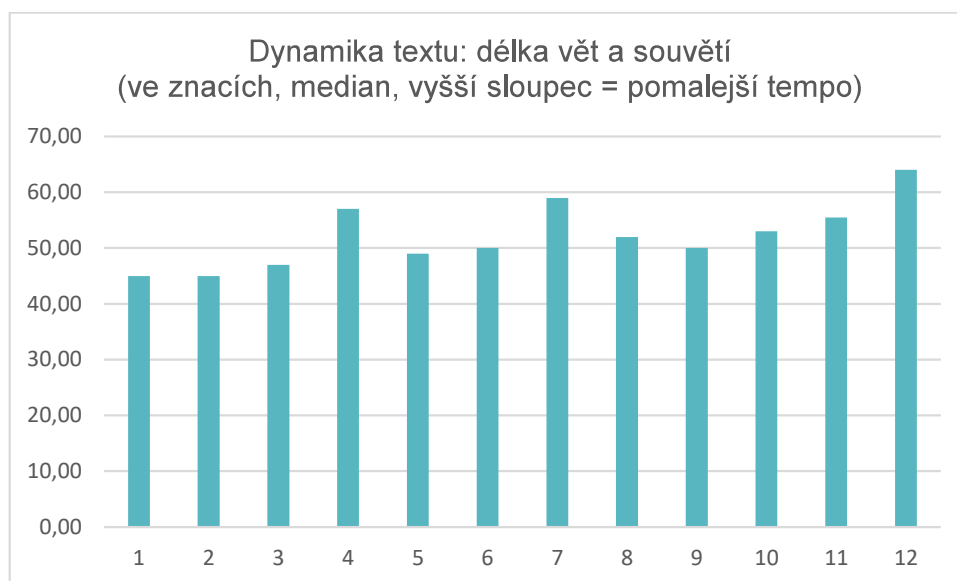
Pro srovnání, zjištěná aktivní slovní zásoba Karla Čapka na základě celého jeho díla je: 27.118 slov.

22. Průměrný počet slov ve větách a souvětích

V populární literatuře je dnes u úspěšných autorů zřejmá tendence používat spíše věty, příp. souvětí o rozsahu cca 8 až 13 slov, zatímco dlouhá souvětí, třeba na stránku či dvě, již současní čtenáři vnímají jako příliš dlouhá. Samozřejmě nemluvíme o experimentálních textech typu Jamese Joyce či Bohumila Hrabala, psaní ve stylu „proudu vědomí“ apod.

Průměrný počet slov ve větách je 10 slov, nejčastěji kolem 9 slov (průměrně 59 znaků, nejčastěji kolem 52 znaků).

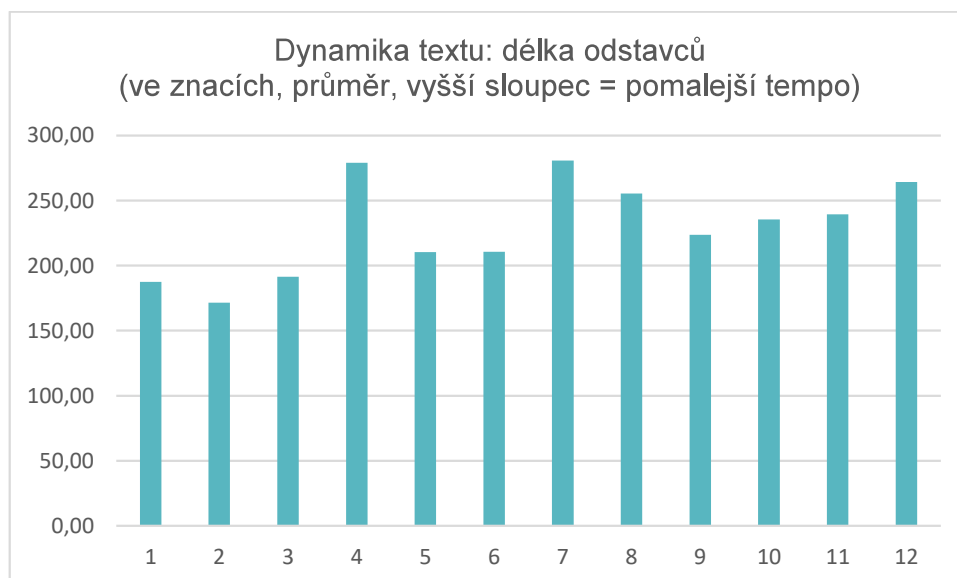

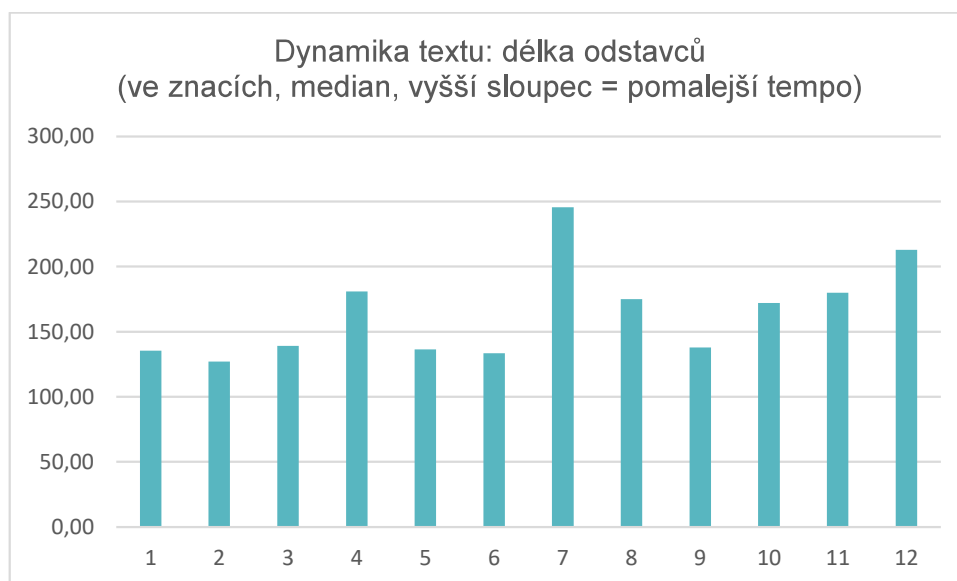

23. Odstavce

Délka odstavců v jednotlivých částech knihy může pomoci do jisté míry určit, jak autor pracuje s dynamikou textu. Obecně vzato: v těch částech textu, které zobrazují (v aristotelovsky chápané dramatické klenbě) dynamičtější místa (tj. např. kolize, krize či finále díla), mají populární autoři v současnosti kratší odstavce (typicky v částech 1, 4–8 a 11).

Průměrný počet slov v odstavcích je 37 slov, nejčastěji kolem 26 slov (průměrně 224 znaků, nejčastěji kolem 156 znaků).

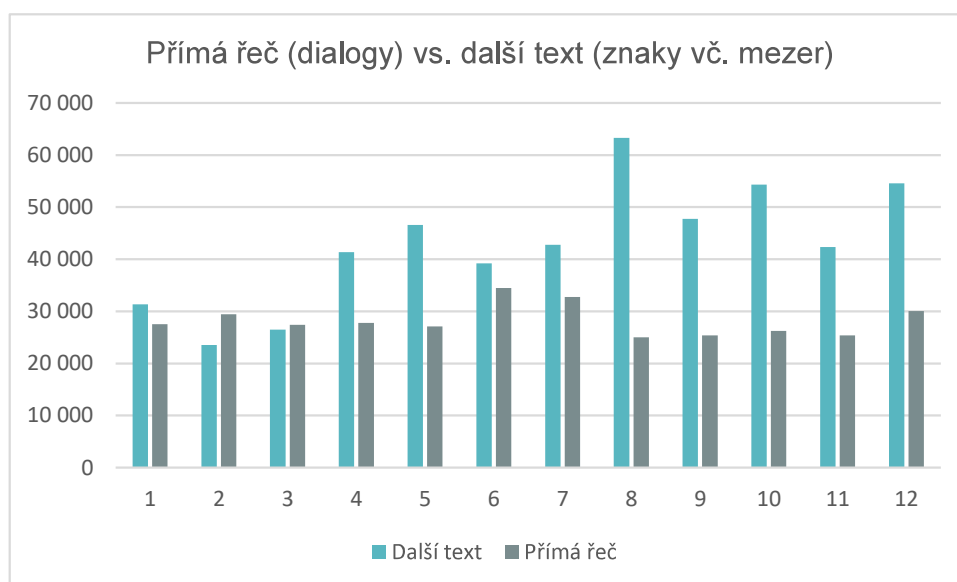

24. Přímá řeč

Pokud používá autor zápis přímě řeči formou SPRÁVNĚ psaných uvozovek (tedy nikoliv nějakých dvojčárek apod.), zobrazí náš program množství dialogů v textu. U současných populárních autorů tvoří dialogy často více jak třetinu textu (33 %) a v částech 1, 4–8 a 11, které bývají typicky dynamičtější, jich bývá výrazně více.

Text obsahuje 66 % přímé řeči (dialogů v uvozovkách).

25. Nejčastěji použitá slovní spojení

Seznam nejčastěji používaných frází. Pokud jsou nějak výrazně zvláštní, je možné se zamyslet, zda by je neměl autor či redaktor nahradit jiným souslovím:

pane tharnizire (18), bylo vidět (17), máš pravdu (17), u gortara (14), vypadalo to (14), nebylo divu (13), pane beregire (12), kdo ví (11), co říkáš (10), máte pravdu (10), omlouvám se (10), pane abarhile (9), říká se (9), tak co (9), vypadá to (9), je to tak (8), nebylo tedy divu (8), drahá paní (7), chvíli trvalo (7), jak to (7), je to pravda (7), mám pravdu (7), mladý muži (7), že ano (7), nemám pravdu (6), avalim nar tauri (5), barlé ni avalim (5), dobře věděl (5), já vím (5), jen klid (5), měl pocit (5), mladý pane (5), otočil se (5), paní serniphel (5), slyšel jsem (5), že to (5), a představte si (4), aby se přesvědčil (4), aby zjistil (4), ale víte (4), bylo na něm vidět (4), co myslíš (4), co se děje (4), domnívám se (4), drahý pane (4), chvíli bylo ticho (4), jak jsem řekl (4), jsem přesvědčený (4), kde jsi (4), mám pocit (4), napadlo ho (4), není divu (4), o tom (4), pane belahire (4), pane olfire (4), pane roghídane (4), pane segestire (4), roku 569 e (4), rozhostilo se ticho (4), to jsem zvědavý (4), to nechápu (4), u gortarova biče (4), už chápu (4), vítám tě (4), zeptal se zvědavě abarhil (4), že přišel čas (4), a kdo ví (3), a pověz (3), a ty (3), abarhil se na něj překvapeně podíval (3), abych pravdu řekl (3), ani netušíte (3), aréla irlú (3), arlé avalim (3), bylo zřejmé (3), co myslíte (3), co se říká (3), co to znamená (3), co zůstali (3), ctěný pelerine (3), dám na to krk (3), drahej pane (3), imraan az dar (3), izindu kali (3), já ne (3), jak myslíš (3), jeden z nich (3), jen nevím (3), když řeknu (3), když skončil (3), měla pocit (3), měsíc sklizně roku 569 e (3), nebo ne (3), nebylo pochyb (3), nedokázal si představit (3), no tak (3), odpověděla serniphel (3), pane arehile (3), pane gawrene (3), pane hostinský (3), pane mapore (3), podle toho (3), pokud vím (3), právě včas (3), proč ne (3), přišel čas (3), rozhlédl se (3), slyšíš mě (3), světlo se rodí ze tmy (3), tak abarhile (3), tak dost (3), to je všechno (3), to je zvláštní (3), to jsem netušil (3), to není možné (3), to víte (3), u dâurkhôra (3), urozený pane (3), už jsem řekl (3), vím to (3), zeptal se abarhil (3), že pochází ze severu (3)

26. Nejčastěji použitá slova

Vynecháváme slova do 3 znaků (což jsou hlavně různé spojky, předložky, zájmena apod.). U slov, nalezených ve vysokém počtu je dle jejich typu (zvláště u přídavných jmen a sloves) možno zvážit, zda by nebylo lépe používat nějaká jejich synonyma či alternativní vyjádření.

jeho (781), když (656), jako (575), jsem (506), který (493), které (416), bylo (402), abarhil (400), však (377), ještě (330), bude (287), před (283), jsou (260), jejich (253), byla (245), tharnizir (240),

potom (238), podíval (234), protože (225), tady (210), která (209), hlavou (195), jsme (195), svého (193), chvíli (189), nich (183), mezi (175), toho (171), nikdy (161), několik (160), nebo (159), serniphel (157), kteří (155), dobře (151), její (150), něco (150), odpověděl (148), města (146), není (145), jeden (144), oghlar (142), otočil (140), pane (138), tedy (136), svou (135), řekl (134), byli (130), byly (128), přes (128), poslední (127), kolem (126), stejně (125), jste (123), myslím (123), rychle (122), severu (122), obrátil (119), přikývl (119), nikdo (115), muži (113), všichni (113), otec (112), muže (110), usmál (110), začal (108), beregir (107), zpět (107), jihu (106), další (105), dnes (104), znovu (104), hlavu (103), pravdu (103), první (102), abarhila (101), konečně (101), ruku (100), vidět (99), hlas (98), taky (98), kterou (95), svých (95), zvedl (94), ruce (93), zeptal (93), svůj (88), sebe (87), mohl (86), více (86), daleko (85), tomu (85), tvář (85), bych (84), město (84), opět (84), nimi (83), velmi (83), viděl (83), tehdy (81), rukou (80), rodu (79), svým (79), dlouho (78), koně (78), pomalu (78), všechny (78), nebylo (77), opravdu (77), ekram (76), sever (76), mužů (75), zavrtěl (75), každý (74), musí (74), proč (74), sebou (74), během (73), tohle (73), vědma (73), měli (72), stál (72), stále (72), abarhile (71), belahir (71), budou (71), dlouhé (71), ozval (71), žena (71), proto (70), stolu (70), městě (69), těch (69), vždy (68), hodně (67), okamžik (67), podle (67), cestu (66), cesty (66), přece (66), celý (65), mladý (65), příliš (65), sice (65), přišel (64), měla (63), azraphel (62), díval (62), lodi (62), pocit (62), slyšel (62), směrem (61), tvůj (61), velké (61), vlasy (61), merélosu (60), místo (60), ukázal (60), zvláštní (60), cellin (59), díky (59), možná (59), nyní (59), všechno (59), alwyn (58), darren (58), hned (58), jestli (58), kdyby (58), pokud (58), téměř (58), zvědavě (58), život (58), otce (57), snad (57)